

DECYZJA STAŁA SIĘ OSTATECZNA

z dniem 22.04.2013r.

STAROSTA KARTUSKI

Kartuzy, dn. 22.04.2013r.

zgodnie z art. 130.4 Kpa

Z up. STAROSTY

Kartuzy, dnia 22.04.2013 r.

R.6222.1.2012.EHC
(1 za potw. odb.)

Elwira Mańkasz-Cybulska
Kierownik Referatu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

DECYZJA

pozwolenie zintegrowane

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183, art. 188, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 211 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j.: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), w związku z pkt 6 ppkt 4 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. Nr 122, poz. 1055) oraz zgodnie z art. 104 i art. 107 Kpa, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15.10.2012 r. (data wpływu: 16.10.2012 r.) o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do uboju zwierząt o zdolności przetwarzania 190 ton masy ubojowej na dobę, przedłożonego przez Mielewczyk Spółka Jawna, ul. Podgórna 3, 83-332 Dzierżążno, gm. Kartuzy oraz uzupełnień do wniosku, przedłożonych w dniu 04.03.2013 r. oraz 05.04.2013 r., **Starosta Kartuski**

orzeka

udzielić Mielewczyk Spółka Jawna
ul. Podgórna 3, 83-332 Dzierżążno,
gm. Kartuzy, powiat kartuski

NIP: 5891975236, REGON: 220923355, KRS: 0000345385
weterynaryjny numer identyfikacji 22053904

pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do uboju zwierząt o zdolności przetwarzania ponad 50 ton masy ubojowej na dobę,

określając następujące warunki

I. RODZAJ PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI I LOKALIZACJA

Mielewczyk Spółka Jawna w Dzierżążnie prowadzi działalność w zakresie uboju drobiu i produkcji tuszek drobiowych. Surowcami do produkcji są kurczęta typu brojler i w znacznie mniejszej ilości kury z likwidacji stad nieśnych. **Maksymalna zdolność przetwarzania instalacji wynosi 190 ton masy ubojowej na dobę.** Ubojnia zlokalizowana jest na terenie działki nr 246/5 o powierzchni 3,5434 ha w miejscowości Dzierżążno, gm. Kartuzy, powiat kartuski. Obecnie Zakład graniczy z dwóch stron z gruntami rolnymi, od strony zachodniej z drogą, za którą znajduje się Jezioro Dzierżążno, natomiast od strony południowo-zachodniej z zabudową zagrodową. Najbliższa zabudowa zagrodowa nie stanowiąca własności wspólników Zakładu znajduje się w odległości około 75 m.

II. RODZAJ I PARAMETRY INSTALACJI

1. Charakterystyka techniczna instalacji i stosowane technologie.

Proces produkcyjny odbywa się w budynku podzielonym funkcjonalnie na część brudną i czystą. W części brudnej prowadzone jest przyjęcie kurcząt i ubój, natomiast w części czystej wszystkie następne etapy procesu produkcyjnego.

2. Linia technologiczna do uboju i rozbioru tusz drobiowych:

2.1. Przyjęcie żywca

Samochód z żywcem drobiowym po przyjeździe do zakładu wjeżdża do hali przyjęcia żywca, gdzie jest rozładowywany. Platforma samochodu znajduje się na wysokości rampy rozładunkowej. Klatki z drobiem ustawione po 7 lub 8 sztuk na wózkach ściąga się przy pomocy haką bezpośrednio

na wagę elektroniczną, gdzie drób jest ważony. Pośrednie wagi są rejestrowane i bezpośrednio odbywa się ich wydruk na drukarce sprzężonej z wagą. Następnie przeprowadza się rozsztaplowywanie.

Jeszcze przed rozładunkiem zwierząt ma miejsce wstępna kontrola świadectw zdrowia oraz dokumentów przewozowych towarzyszących przesyłce. W sytuacji zwierząt podejrzanych lub chorych, powiadomiony zostaje Powiatowy Lekarz Weterynarii, który może zdecydować o uboju warunkowym w zakładzie lub przekazaniu ich do utylizacji (zgodnie z księgą HACCP). W przypadku uboju warunkowego w zakładzie nie dochodzi do rozbioru mięsa. Wszystkie uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego są kierowane do zakładu utylizacyjnego, jako materiał kategorii II.

Natomiast w przypadku braku jakichkolwiek zastrzeżeń, co do stanu zdrowia zwierząt, następuje decyzja o ich uboju w warunkach normalnych. Żywy drób wyjmuje się z pojemników i zawieszają na strzemionach taśmy prowadzącej do ogłuszacza. Puste klatki ręcznie ściągane są z taśmy transportującej i podawane do myjni klatek, gdzie są myte, płukane i dezynfekowane. Umyte klatki ustawia się na czystych wózkach i składowe w wyznaczonym do tego celu pomieszczeniu. Padłe sztuki w transporcie, po zważeniu są przekazywane do konfiskatora jako uboczny produkt pochodzenia zwierzęcego kategorii II.

2.2. Ubój

W procesie ogłuszania wykorzystuje się prąd elektryczny o natężeniu 0,12-0,13A na jednego ptaka w czasie aplikacji 3-5s. Ogłuszanie prowadzi się w urządzeniu oształamiająco zanurzeniowym (tzw. ogłuszacz wodno-elektryczny). W wyniku przepływu prądu przez całe ciało ptaki są pozbawiane świadomości.

Po procesie ogłuszania drób kierowany jest na automatyczny nóż ubojowy, który przecina obie tętnice szyjne. Skuteczność tego procesu kontroluje pracownik, który w razie konieczności podcina tętnice nożem. Proces wykrwawienia przebiega nad korytem, które jest zainstalowane w taki sposób, aby krew nie przedostawała się poza miejsce jej zbioru. Czas wykrwawiania wynosi ok. 3 min. 9s przy prędkości taśmy 7200szt./h. Krew jako materiał kategorii III odprowadzany jest do podziemnego zbiornika o poj. 35 m³.

Po uboju, następnym etapem obróbki kurcząt jest usuwanie opierzenia, prowadzonym w dwóch kolejnych procesach: oparzenie i skubanie.

Oparzenie jest termiczną obróbką. Celem tego procesu jest umożliwienie łatwego usunięcia z całej powierzchni ciała drobiu okrywy piór. Proces oparzenia prowadzi się w oparzalniku zanurzeniowym w temperaturze 58 - 60°C przez ok. 2 min. 8 s przy prędkości taśmy 7200szt./h. Oparzenie ma na celu rozluźnienie siedlisk piór i pierza w celu ich łatwiejszego usunięcia.

Skubanie stanowi mechaniczną obróbkę. Skubanie drobiu rozpoczyna się bezpośrednio po zakończeniu oparzenia. Proces ten jest realizowany w mechanicznych skubarkach liniowych. Czas skubania wynosi ok. 57 s przy prędkości taśmy 7200szt./h. Pod skubarkami znajduje się taśma transportująca do piór, którą są one kierowane do prasy. W trakcie prasowania pióra zostają pozbawione wody. Po tym procesie pióra umieszczają się automatycznie w kontenerze na odpady jako materiał kategorii III i przeznaczają do dalszego zagospodarowania.

Bezpośrednio po procesie odpierzenia, tuszki kierowane są do urywacza głów, gdzie zostają pozbawione głów. Procesy skubania i urywania głów kontroluje pracownik, który w miarę potrzeb prowadzi także obróbkę łap (doczyszczanie w skubarkach do łap). Głowy stanowią materiał kategorii III.

Proces odcinania łap prowadzi się automatycznie za pomocą urządzenia tnącego zainstalowanego w transporterze tuszek. Łapy obcina się w stawie skokowym w taki sposób, aby nie uszkodzić główki, ani panewki stawu. Część łap poddaje się obróbce poprzez usunięcie zrogowiałego naskórka i przeznaczają do sprzedaży, natomiast pozostała część stanowi odpad (materiał kategorii III). Odcinanie łap jest ostatnim etapem w części brudnej zakładu.

Po odcięciu łap tuszki automatycznie zostają przewieszane do części czystej zakładu. Pracownicy w części czystej wizualnie oceniają tuszki. Gdy są one niezdatne umieszczają się je w przeznaczonym do tego celu pojemniku na odpady, jako materiał kategorii II. Tuszki zdatne poddaje się dalszej obróbce.

Proces stekowania prowadzi się przy pomocy automatycznej stekownicy, zaopatrzonej w sondę, za którą idzie specjalne obrotowe ostrze, które wchodzi do tuszki i wycina stek. Następnie strumień wody wyrzuca stek z wnętrza sondy. Wycięty stek stanowi materiał kategorii III.

Proces rozcinania prowadzi się przy pomocy automatycznego urządzenia otwierającego, które otwiera tuszkę bez uszkodzenia pakietu wnętrzości.

Proces patroszenia prowadzi się automatycznie przy pomocy patroszarki. Urządzenie to wyciąga pakiet wnętrzości z tuszki i umieszcza je na grzbiecie tuszki. Tuszki wraz z pakietem wnętrzości przekazywane są do dalszej inspekcji. Zakwestionowane tusze i wnętrzości kierowane są do magazynu ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego jako materiał kategorii II. Pozostałe kierowane są do dalszej obróbki.

Oderwanie serca prowadzi się ręcznie. Tuszki z wyciągniętym pakietem wnętrzości są transportowane do stanowiska ręcznej obróbki podrobów. Pracownik odrywa serce w taki sposób by nie uszkodzić pozostałych wnętrzości, a następnie wrzuca je do korytka, ze stałym przepływem wody, skąd jest ono transportowane rurami do skrzynek. Po wypełnieniu skrzynek serca płucze się strumieniem zimnej wody i doczyszczają. Następnie zawozi się je do chłodni, gdzie składowane są do czasu rozważenia w temperaturze nie wyższej niż 3°C. Stałe odpady z doczyszczania umieszcza się w przeznaczonym do tego celu pojemniku jako materiał kategorii III.

Oderwanie wątroby od pozostałych wnętrzości prowadzi się ręcznie na platformie obróbki podrobów. Oderwaną wątrobę wrzuca się do korytka za stałym przepływem wody, skąd jest ona transportowana do schładzalnika wodnego, a następnie do skrzynek. Po wypełnieniu skrzynek, wątroby płucze się strumieniem zimnej wody i doczyszczają. Następnie zawozi się je do chłodni, gdzie składowane są one do czasu rozważenia w temperaturze nie wyższej niż 3°C. Stałe odpady z doczyszczania stanowią materiał kategorii III.

Oderwanie żołądków wraz z jelitami prowadzi się ręcznie na platformie obróbki podrobów. Po oderwaniu żołądki z jelitami umieszcza się na przenośniku taśmowym, którym są one transportowane do urządzenia do obróbki żołądków. W urządzeniu tym następuje kolejno: odseparowanie jelit, odłuszczenie i przecięcie żołądka oraz usunięcie zrogowaciałego naskórka. Po tym procesie żołądki wpadają bezpośrednio do skrzynek i są przewożone do pomieszczenia obróbki żołądków. Żołądki doczyszczają się na stołach kontrolnych wyposażonych w dwie przeciwnie wirujące rolki ze spiralnymi rowkami. Następnie żołądki przesypuje się do skrzynek, płucze strumieniem zimnej wody i zawozi do chłodni podrobów, gdzie są one składowane do czasu rozważenia w temperaturze nie wyższej niż 3°C. Odpady z obróbki żołądków tj. jelita, tłuszcz i naskórek kierowane są do magazynu ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego jako materiał kategorii III.

Usuwanie wola prowadzi się w sposób automatyczny za pomocą woloownicy. Tuszki są wprowadzane do maszyny grzbietem do osi i przytrzymywane za pomocą prętów do nóg. Przewód czyszczący, wprowadzony w ruch obrotowy schodzi najpierw w dół aż do szyi tuszki, wyciąga wole i następnie unosi się do góry. Następnie przewody oczyszczane są za pomocą szczotek wprowadzonych w ruch obrotowy. Po każdym cyklu pręty są myte strumieniem wody. Proces usuwania wola kontroluje pracownik, który w razie konieczności usuwa wole ręcznie. Usunięte wola stanowią materiał kategorii III.

Kontrolę końcową prowadzi się automatycznie za pomocą urządzenia do kontroli ostatecznej. Maszyna usuwa wszystkie pozostałości i resztki w wnętrzu tuszki. Tuszki są wprowadzane do maszyny grzbietem do osi i przytrzymywane za pomocą prętów do nóg. Następnie jednostka próżniowa schodzi w dół i wysysa pozostałości z wnętrza tuszki, które następnie są odprowadzane przez elastyczne przewody do próżniowego systemu odprowadzania odpadów jako materiał kategorii III. Każda jednostka jest wyposażona w uszczelniający pas gumowy, który zamyka próżnię kiedy przez maszynę przechodzi puste strzemie. Po wyjściu tuszek z maszyny, jednostki są myte od wewnątrz.

Mycie tuszek prowadzi się automatycznie za pomocą myjki tuszek. Urządzenie to umożliwia mycie tuszek zarówno od wewnątrz jak i od zewnątrz. Tuszki wchodzi do maszyny grzbietem do osi urządzenia. Pręt do nóg oraz prowadnice ustawiają tuszkę w odpowiedniej pozycji do rury myjącej. Stałe spryskiwacze myją tuszkę z wewnątrz, a rura myjąca za specjalną głowicą przechodzi przez tuszkę, myje ją od wewnątrz i otwiera szyję, aby woda mogła spłynąć. Następnie rura myjąca podnosi się, wychodzi z tuszki, a tuszka opuszcza myjkę.

Proces schładzania wodnego odbywa się w schładzalniku z wodą lodową. Transport tuszek w tym urządzeniu jest powodowany ruchem ślimaka. Czas schładzania tuszek w schładzalniku

wodnym wynosi do 30 minut. W tym czasie tuszki są schładzane do ok. 20°C w zależności od masy tuszek. Następnie tuszki spadają do zasobnika.

Bezpośrednio po chłodzeniu wodnym tuszki zawieszają się ponownie na strzemiona taśmy transportującej i kieruje do schładzania owiewowo – natryskowego. Schładzanie to prowadzi się w komorze z wymuszonym obiegiem zimnego powietrza uzupełnionego mgłą wodną celem podniesienia efektywności schładzania. Ruch powietrza uzyskuje się za pomocą wentylatorów. Proces prowadzi się do momentu uzyskania temperatury (w najgłębszych warstwach mięśni piersiowych) 4°C (czas potrzebny do uzyskania wymaganej temperatury dla tuszek o masie 2 kg wynosi ok. 80 minut).

Po procesie chłodzenia owiewowego tuszki są automatycznie wyczepiane z taśmy transportującej i spadają na stół. Następnie zawieszane są one na automatyczną linię ważenia. Część tuszek przeznaczona jest do krojenia na ćwiartki na linii do rozbioru mięsa drobiowego, pozostałe rozważa się w tzw. „standardy”. Standardy przeznaczone do handlu układa się w pojemnikach wyłożonych folią. Folię zawiązuje się i zakleja etykietą ze znakiem identyfikacyjnym. Pojemniki z zapakowanymi tuszkami znakuje się etykietą. Na etykiecie podana jest nazwa zakładu, klasa i waga, data produkcji, data przydatności do spożycia, numer partii, oraz warunki przechowywania. Oznakowane pojemniki ustawia się na palecie w ilości 36 sztuk (4 słupki po 9 skrzynek) i zawozi do magazynu chłodniczego o temperaturze $\leq 4^{\circ}\text{C}$. Odpady powstałe przy rozbiorze tuszek stanowią uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego kategorii III.

2.3. Parametry produkcyjne:

Roczne parametry produkcyjne instalacji:

- zużycie wody – 154 000 m³/rok
- zużycie energii elektrycznej – 3 000 MWh/rok
- zużycie oleju opałowego – 130 ton/rok

3. Instalacje powiązane technologicznie z instalacją do uboju drobiu „Mielewczyk” S. J. w Dzierżaninie oraz instalacje pomocnicze:

a. Kotłownia, w skład których wchodzi:

- trzy kotły wodne na potrzeby technologiczne, z palnikami olejowymi o łącznej mocy 0,468 MW_t
- trzy kotły wodne na potrzeby centralnego ogrzewania, z palnikami olejowymi o łącznej mocy 1,78 MW_t

b. Ujęcie wody podziemnej, w skład którego wchodzi:

- dwie studnie wiercone nr 1a i 2 a, o głębokościach odpowiednio 39 m i 42 m
- hydrofornia, wyposażona w zespół odżelaziaczy, aerator oraz hydrofor
- szczelny zbiornik do gromadzenia wód popłucznych

c. Instalacja do podczyszczania ścieków technologicznych i socjalno-bytowych, w skład której chodzi:

- 5 osadników wykonanych z kręgów betonowych o średnicy ϕ 1200 mm i głębokości 2,4 m połączonych równolegle
- krata mechaniczna
- betonowy osadnik o pojemności $V = 100 \text{ m}^3$
- 2 zbiorniki oraz zbiornik awaryjny o pojemności 200 m^3
- przepompownia w postaci studni z kręgów betonowych o średnicy ϕ 1600 mm i głębokości 2,0 m wyposażona w pompę tłoczną

d. Kanalizacja deszczowa, w skład której wchodzi:

- rurociąg kanalizacji deszczowej z rur PCV ϕ 300 mm
- kratki wpustowe oraz studnie rewizyjne i połączeniowe z kręgów żelbetowych ϕ 1200 mm z wpustem deszczowym żeliwnym
- osadnik z kręgów żelbetowych o średnicy ϕ 1400 mm
- separator lamelowy związków ropopochodnych PSW LAMELA 10/100
- wylot kanalizacji z rur PCV ϕ 300 mm

e. Instalacja chłodnicza, której celem jest wytworzenie odpowiedniej temperatury dla tunelu powietrznego schładzania kurcząt. Czynnikiem chłodniczym wykorzystywanym w instalacji jest

amoniak w ilości 1,1 tony. Amoniak znajduje się w zbiorniku stalowym, zlokalizowanym na otwartej przestrzeni oraz w instalacji chłodniczej.

W skład instalacji wchodzi:

- maszynownia chłodnicza wyposażona w sprężarkę, oddzielacz cieczy, pompy do amoniaku, wymienniki płytowe, pompa do obiegu wody lodowej, zbiornik pośredni oleju
- stacja skraplania wyposażona w skraplacz natryskowo-wyparny oraz zbiornik amoniaku.

III. WARUNKI WPROWADZANIA DO ŚRODOWISKA SUBSTANCJI I ENERGII ORAZ WYTWARZANIA ODPADÓW

1. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza.

1.1. Kociołnia ubojni, wykorzystywana do celów technologicznych, wyposażona w:

- kocioł wodny z palnikiem olejowym o mocy 0,106 MW_t; spaliny odprowadzane są bezpośrednio (bez urządzeń oczyszczających) do emitora stalowego, oznaczonego jako E₁,
- kocioł wodny z palnikiem olejowym o mocy 0,106 MW_t; spaliny odprowadzane są bezpośrednio (bez urządzeń oczyszczających) do emitora stalowego, oznaczonego jako E₂
- kocioł wodny z palnikiem olejowym o mocy 0,256 MW_t; spaliny odprowadzane są bezpośrednio (bez urządzeń oczyszczających) do emitora stalowego, oznaczonego jako E₃

1.2.1. Parametry stosowanego oleju opałowego:

- wartość opałowa - 43 MJ/kg
- zawartość siarki - 0,05 %

1.3. Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji, rodzaje substancji oraz parametry instalacji, źródła powstawania i charakterystyka miejsc wprowadzania substancji do powietrza, zgodnie z tabelą nr 1 i 2.

Tabela nr 1. Zestawienie wielkości dopuszczalnej emisji, rodzajów substancji oraz źródeł powstawania i miejsc wprowadzania substancji do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji

L.p.	Nazwa źródła emisji	Czas eksploatacji [h/a]	Parametry emitora					Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
			numer, charakterystyka	h [m]	d [m]	V [m/s]	T [K]		
1	2	3	4	5	6		7	8	
Kociołnia ubojni									
1.	kocioł wodny z palnikiem olejowym o mocy 0,106 MW _t	3744	E ₁ otwarty	7,5	0,2	1,72	440	Ditlenek azotu	0,032018
								Ditlenek siarki	0,006083
								Pył zawieszony PM10	0,011526
								Pył ogółem	0,011526
								Tlenek węgla	0,003842
2.	kocioł wodny z palnikiem olejowym o mocy 0,106 MW _t	3744	E ₂ otwarty	7,5	0,2	1,72	440	Ditlenek azotu	0,032018
								Ditlenek siarki	0,006083
								Pył zawieszony PM10	0,011526
								Pył ogółem	0,011526
								Tlenek węgla	0,003842
3.	kocioł wodny z palnikiem olejowym o mocy 0,256 MW _t	3744	E ₃ otwarty	7,5	0,2	4,17	440	Ditlenek azotu	0,080045
								Ditlenek siarki	0,015209
								Pył zawieszony PM10	0,028816
								Pył ogółem	0,028816
								Tlenek węgla	0,009605

Tabela nr 2. Zestawienie wielkości dopuszczalnych emisji rocznych dla instalacji

L.p.	Instalacja	Rodzaje substancji	Emisja [Mg/rok]
1	2	3	4
1.	Kotłownia ubojni trzy kotły olejowe roczne zużycie paliwa – oleju opałowego lekkiego będzie wynosiło 90 Mg/rok E ₁ , E ₂ , E ₃	Ditlenek azotu	0,53945
		Ditlenek siarki	0,01025
		Pył zawieszony PM10	0,19421
		Pył ogółem	0,19421
		Tlenek węgla	0,06474

2. Wytwarzanie i magazynowanie odpadów oraz określenie sposobu postępowania z wytwarzanymi odpadami.

2.1. Rodzaje i ilości odpadów przewidziane do wytworzenia w ciągu roku:

Tabela nr 3.

L.p.	Kod odpadów*	Rodzaje odpadów	Źródło emisji, rodzaj kategorii	Ilość [Mg/rok]
1.	02 02 02	Odpadowa tkanka zwierzęca	Odpady wytwarzane na linii „brudnej” uboju drobiu, w procesie wykrwawiania, skubania, urywania głów, odcinania łap oraz na linii „czystej” w procesie skubania łap, doczyszczania łap, stekowania, separacji serca i wątroby, usunięcia woreczka żółciowego, płuc i in. wnętrzności, separacji żołądków, usunięcia jelit, odtłuszczania, usunięcia zrogowaciałego naskórka, usunięcia wola, ostatecznej kontroli i doczyszczania, oraz przy rozbiórce tuszek, przy sortowaniu skrzydeł, doczyszczaniu filetów, odcięciu kości grzbietu, sortowaniu ud, trybowaniu ud. Kategoria III: krew, pióra, pierze, głowy, łapy, skórki, fragmenty łap, stek, woreczek żółciowy, płuca i in. wnętrzności, naskórek jelita, tłuszcz, wola, pozostałości wnętrzności	7000,00
2.	02 02 03	Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa	Odpady powstałe w magazynie wyrobów gotowych z przekwalifikowania produktów. Kategoria III: tusze i części tusz nienadające się do spożycia przez ludzi	5,00
3.	02 02 04	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	Kategoria II: osad powstaje w studzienkach, osadnikach i tłuszczownikach zainstalowanych w sieci kanalizacji ścieków technologicznych	5,00
4.	02 02 81	Odpadowa tkanka zwierzęca stanowiąca materiał szczególnego i wysokiego ryzyka, w tym odpady z produkcji pasz mięsno - kostnych inne niż wymienione w 02 02 80	Odpady wytwarzane na linii „czystej” uboju drobiu, po wstępnej wizualnej ocenie oraz po ocenie lekarza wet. po procesie patroszenia. Kategoria II: zakwestionowane całe tuszki wraz z pakietem wnętrzności	200,00

5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02.	Odpady w postaci czyszczywa tkaninowego stosowanego przy pracach związanych z utrzymaniem linii technologicznej w sprawności.	1,00
6.	19 08 01	Skratki	Kategoria II: Materiał stały pochodzenia zwierzęcego zatrzymany na kracie podczas wstępnego oczyszczania w podczyszczalni ścieków (tłuszcz, części tkanek).	50,00

2.2. Miejsce magazynowania odpadów:

- a) Wyszczególnione rodzaje odpadów w tabeli Nr 3 pkt. 2.1. rozdział III orzeczenia decyzji należy magazynować na terenie, do którego ubojnia drobiu Mielewczyk Spółka Jawna w Dzierżążnie ma tytuł prawny, tj. na terenie działki nr 246/5 obręb Dzierżążno, w wydzielonych miejscach.
- b) Za miejsce magazynowania odpadów wyznacza się:
- wydzielone pomieszczenia magazynowe w budynku produkcyjnym, oznakowane i niedostępne dla osób postronnych, wybudowane w sposób umożliwiający ich skuteczne oczyszczenie i dezynfekcję, wyposażone w wentylację, ze szczelną posadzką, której konstrukcja ułatwia odprowadzanie cieczy,
 - podziemny zbiornik na krew,
 - wydzielone pomieszczenie w budynku magazynowo – garażowym, usytuowanym w północnym narożniku działki, niedostępnym dla osób postronnych, wyposażonym w sprawną wentylację i urządzenia p.poż..

2.3. Rodzaje i sposób magazynowania wytworzonych odpadów:

Tabela nr 4.

L.p.	Kod odpadów*	Rodzaje odpadów	Sposób magazynowania
1.	02 02 02	Odpadowa tkanka zwierzęca	<p>Odpady z linii technologicznej należy magazynować selektywnie, w zależności od rodzaju odpadowej tkanki, w specjalnych, oznakowanych na trwale kodem odpadów oraz nr kategorii (kategoria III) szczelnych pojemnikach lub kontenerach, wykonanych z materiału nieulegającego korozji, z pokrywami i zamknięciami uniemożliwiającymi usuwanie z nich zawartości i ustawionych w wydzielonych, chłodzonych pomieszczeniach magazynowych w budynku ubojni. Odpady w postaci piór i łap należy magazynować w wyodrębnionym pomieszczeniu, oddzielnie od pozostałych odpadów tej kategorii.</p> <p>Krew należy zbierać w specjalnym podziemnym zbiorniku krwi o poj. 35 m³ odkażanym zawsze po opróżnieniu.</p> <p>Magazynowanie odpadów prowadzić w taki sposób, by nie miało to negatywnego wpływu na dalszy sposób ich wykorzystania i nie obniżało wartości produktów ubocznych, nie dłużej niż przez 1 dobę.</p>
2.	02 02 03	Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa	<p>Odpady kategorii III należy magazynować w specjalnych, wodoszczelnych, odpornych na korozję, oznakowanych pojemnikach lub kontenerach z pokrywami lub zamknięciami. Pojemniki lub kontenery winne być oznakowane na trwale nr kategorii i kodem odpadów. Odpady należy gromadzić w wydzielonym, chłodzonym magazynie na odpady w budynku ubojni. Magazynowanie</p>

3.	02 02 04	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	odpadów prowadzić nie dłużej niż przez 1 dobę. Opad jest usuwany podczas okresowych prac czyszczenia urządzeń kanalizacji ścieków technologicznych, z pominięciem etapu ich magazynowania na terenie ubojni.
4.	02 02 81	Odpadowa tkanka zwierzęca stanowiąca materiał szczególnego i wysokiego ryzyka, w tym odpady z produkcji pasz mięsno - kostnych inne niż wymienione w 02 02 80	Odpady należy magazynować w oznakowanych, szczelnych, zamykanych pojemnikach – konfiskatorach, wykonanych z materiału niepowodującego korozji, umieszczonych w wydzielonym, chłodzonym magazynie odpadów w budynku ubojni. Magazynowanie odpadów prowadzić nie dłużej niż przez 1 dobę. Pojemniki lub kontenery winne być oznakowane na trwale nr kategorii (kategoria II) i kodem odpadów.
5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02.	Odpady należy gromadzić w pojemnikach lub workach w wydzielonym pomieszczeniu w budynku magazynowo-garazowym.
6.	19 08 01	Skratki	Odpady stanowiące materiał kategorii II należy magazynować w specjalnych, oznakowanych na trwale kodem odpadów oraz nr kategorii, szczelnych pojemnikach lub kontenerach, wykonanych z materiału nieulegającego korozji, z pokrywami i zamknięciami uniemożliwiającymi usuwanie z nich zawartości i ustawionych w wydzielonym, chłodzonym magazynie odpadów w budynku ubojni.

2.4. Sposób gospodarowania odpadami:

Tabela nr 6.

Lp.	Kod odpadów*	Rodzaje odpadów	Sposób gospodarowania
1.	02 02 02	Odpadowa tkanka zwierzęca	Odpady transportowane są z hal produkcyjnych do odpowiednich zbiorników w magazynie odpadów poprodukcyjnych. Krew jest przepompowywana z wanny wykrwawiania do podziemnego zbiornika magazynowego. Pierze spod skubarek zabierane jest transportem wodnym i grawitacyjnie spływa kanalizacją do magazynu, gdzie jest oddzielane na sitach, wyciskane w wyciskarce do piór i gromadzone w kontenerze. Pozostałe odpady przesyłane są do zbiornika magazynowego rurociągami transportu pneumatycznego. Odpady najpóźniej w ciągu doby są przekazywane uprawnionemu odbiorcy do zagospodarowania. Odpady w pierwszej kolejności przekazywane są do przetworzenia w procesie odzysku R3 (do produkcji karmy dla zwierząt futerkowych lub do produkcji mączki drobiowej) oraz w procesie unieszkodliwiania D9, wg załącznika Nr 1 i Nr 2 ustawy o odpadach. Transport odpadów do miejsc ich zagospodarowania prowadzony jest przez uprawnioną firmę posiadającą zezwolenie na transport odpadów.
2.	02 02 03	Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa	Odpady, razem z innymi odpadami kat. III są przekazywane do zagospodarowania uprawnionemu odbiorcy, który posiada stosowne zezwolenie na przetwarzanie odpadów w procesie odzysku R3 do produkcji mączki drobiowej lub do produkcji karmy dla zwierząt futerkowych, ewentualnie w procesie unieszkodliwiania D9, wg załącznika Nr 1 i Nr 2 ustawy

			o odpadach. Transport odpadów do miejsca ich zagospodarowania jest realizowany przez firmę zewnętrzną, posiadającą uprawnienia do prowadzenia tego typu działalności.
3.	02 02 04	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	Odpad jest usuwany podczas okresowych prac czyszczenia urządzeń kanalizacji ścieków technologicznych przez uprawnionego odbiorcę, w celu dalszego zagospodarowania w procesie odzysku R10 lub unieszkodliwiania D1, zgodnie z załącznikiem nr 1 i 2 ustawy o odpadach.
4.	02 02 81	Odpadowa tkanka zwierzęca stanowiąca materiał szczególnego i wysokiego ryzyka, w tym odpady z produkcji pasz mięsno - kostnych inne niż wymienione w 02 02 80	Materiał kategorii II jest zbierany selektywnie i przekazywany uprawnionemu przedsiębiorcy do przetworzenia w procesie unieszkodliwiania D9, zgodnie z załącznikiem nr 2 ustawy o odpadach. Transport odpadów do miejsca ich unieszkodliwiania prowadzony jest przez firmę zewnętrzną, posiadającą zezwolenie na transport odpadów.
5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02.	Odpady po zgromadzeniu optymalnej ilości przekazywane są uprawnionemu odbiorcy do zagospodarowania w procesie unieszkodliwiania D1. Transport odpadów do miejsca unieszkodliwiania realizowany jest przez firmę zewnętrzną, posiadającą uprawnienia do prowadzenia tego typu działalności.
6.	19 08 01	Skratki	Odpady są ręcznie transportowane wózkami z budynku podczyszczalni ścieków do zamkniętych szczelnie kontenerów w magazynie odpadów poprodukcyjnych. Następnie przekazywane są do zagospodarowania uprawnionemu odbiorcy, który posiada stosowne zezwolenie na przetwarzanie odpadów w procesie unieszkodliwiania D9, zgodnie z załącznikiem nr 2 ustawy o odpadach. Transport odpadów z ubojni do miejsca unieszkodliwiania prowadzony jest przez firmę zewnętrzną posiadającą zezwolenie na transport odpadów. Usuwanie odpadów z budynku podczyszczalni należy prowadzić w taki sposób, by nie miało to negatywnego wpływu na środowisko

* -kody odpadów ustalone na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206)

R3 - Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania).

D1 - Składowanie w gruncie lub na powierzchni ziemi (np. składowiska itp.)

D9 - Obróbka fizyczno-chemiczna, niewymieniona w innej pozycji niniejszego załącznika, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszaniny unieszkodliwiane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w pozycjach D1-D12 (np. odparowanie, suszenie, kalcynacja itp.)

3. Emisja hałasu do środowiska.

3.1. Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A, przenikający do środowiska w związku z pracą zakładu na tereny zabudowy zagrodowej, zlokalizowane od strony południowo-zachodniej zakładu wynosi:

- w porze dziennej w godzinach 6⁰⁰ – 22⁰⁰ ≤ 55 dB
- w porze nocnej w godzinach 22⁰⁰ – 6⁰⁰ ≤ 45 dB

3.2. Rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby:

- w porze dziennej w godzinach 6⁰⁰ – 22⁰⁰ – aktywne są wszystkie źródła hałasu związane z funkcjonowaniem ubojni, tj. zespół agregatów chłodniczych: instalacja amoniakalna (2 szt.) i zespół agregatów (11 szt.) oraz zespół wentylatorów dachowych z hali żywca (5 szt.), hali uboju (2 szt.), hali rozbioru tuszek (1 szt.) oraz transport samochodowy,

- w porze nocnej w godzinach 22⁰⁰ – 6⁰⁰ – aktywny jest zespół agregatów chłodniczych oraz źródła związane ze sporadycznym transportem samochodowym.

4. Odprowadzanie wód opadowych.

- 4.1. Wody opadowe z terenów utwardzonych (drogi i place manewrowe o powierzchni 5300 m²) zbierane są za pomocą kratek wpustowych do kanalizacji deszczowej, a następnie po podczyszczeniu w osadniku z kręgów żelbetowych o średnicy ϕ 1400 mm oraz separatorze lamelowym związków ropopochodnych PSW LAMELA 10/100 odprowadzane są wylotem z rury PCV o średnicy ϕ 300 mm do rowu melioracyjnego uchodzącego do ciekę Leśna Struga. Wody opadowe z powierzchni części dachu odprowadzane są rurami spustowymi bezpośrednio na place utwardzone i poprzez betonowy kanał otwarty do powyższej kanalizacji deszczowej. Wody czyste z pozostałych części dachu wraz z wodami drenażowymi pochodzących z pobliskich terenów rolnych i łąk odprowadzane są osobnym rurociągiem do Jeziora Dzierżążno.
- 4.2. W niniejszej decyzji nie określa się warunków odprowadzania wód opadowych, z uwagi na fakt, że instalacja ta nie jest wykorzystywana wyłącznie na potrzeby instalacji IPPC.
- 4.3. Warunki odprowadzenia wód opadowych określa odrębne pozwolenie wodnoprawne.

5. Wprowadzanie do środowiska substancji lub energii w warunkach eksploatacyjnych odbiegających od normalnych.

Nie przewiduje się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w związku z czym nie określa się warunków wprowadzania do środowiska substancji i energii oraz wytwarzania odpadów w takich przypadkach. W trakcie rozruchu i wyłączenia zakładu nie występują emisje różniące się od emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

IV. WARUNKI POBORU WÓD PODZIEMNYCH

- 1.1. Na potrzeby instalacji zakład pobiera wodę z własnego ujęcia wód podziemnych oraz w przypadkach awaryjnych z wodociągu gminnego.
- 1.2. W niniejszej decyzji nie określa się warunków poboru wód podziemnych z własnego ujęcia wody, z uwagi na fakt poboru wody zarówno na potrzeby omawianej instalacji, jak również i budynku mieszkalnego jednego z współników instalacji.
- 1.3. Warunki poboru wód podziemnych z własnego ujęcia wody określa odrębne pozwolenie wodnoprawne.

V. ILOŚĆ, STAN I SKŁAD ŚCIEKÓW

- 1.1. Ścieki technologiczne i socjalno-bytowe są podczyszczone w zakładowej podczyszczalni, a następnie odprowadzane do gminnej kanalizacji sanitarnej.

Ilość powstających ścieków:

$$\begin{aligned} Q_{\text{hmax}} &= 33,07 \text{ m}^3/\text{h} \\ Q_{\text{dśr.}} &= 388,89 \text{ m}^3/\text{d} \\ Q_{\text{rmax.}} &= 130\,100 \text{ m}^3/\text{rok} \end{aligned}$$

o następujących najwyższych dopuszczalnych wartościach wskaźników zanieczyszczeń w odprowadzanych ściekach:

$$\begin{aligned} \text{azot ogólny} &\leq 200,0 \text{ mgN}_{\text{NH}_4}/\text{l} \\ \text{azot azotynowy} &\leq 10,0 \text{ mgN}_{\text{NO}_3}/\text{l} \\ \text{fosfor ogólny} &\leq 10,0 \text{ mgP}/\text{l} \end{aligned}$$

1.2. Warunki odprowadzenia ścieków technologicznych i socjalno-bytowych określa odrębne pozwolenie wodnoprawne.

VI. ZAKRES I SPOSÓB MONITOROWANIA PROCESÓW TECHNOLOGICZNYCH, W TYM POMIARU I EWIDENCJONOWANIA WIELKOŚCI EMISJI

1. Monitoring procesów technologicznych i kontrola eksploatacji instalacji.

1.1. Monitoring ubojni należy realizować poprzez:

- komputerowy rejestr temperatur w chłodniach
- rejestrację zużycia wody, energii elektrycznej, oleju opałowego
- rejestrację ilości i wagi ubijanych zwierząt
- rejestrację ilości i kontroli jakości ścieków z podczyszczalni
- ewidencję wytwarzanych odpadów
- rejestrację przeglądów eksploatacyjnych urządzeń technicznych zakładu
- pomiary poziomu hałasu

2. Monitoring i ewidencjonowanie emisji substancji do powietrza.

- 2.1. Nie przewiduje się prowadzenia ciągłych bądź okresowych pomiarów emisji gazów i pyłów z kotłowni. Należy prowadzić pośredni monitoring emisji substancji do powietrza, poprzez ewidencjonowanie ilości zużywanego oleju opałowego.
- 2.2. Na trzech emitorach kotłowni służącej na potrzeby technologiczne zakładu, w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia wydania niniejszego pozwolenia, należy zainstalować stanowiska pomiarowe, zgodnie z obowiązującą normą i utrzymywać je w stałej sprawności technicznej, w celu umożliwienia wykonania kontrolnych pomiarów emisji.
- 2.3. Należy sporządzać i wprowadzać do Krajowej bazy raport zawierający stosowne informacje o emisjach, we wskazany sposób oraz odpowiednim terminie, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Ewidencjonowanie wytwarzanych odpadów.

Odpady ewidencjonować ilościowo i jakościowo, zgodnie z przyjętym katalogiem odpadów, z uwzględnieniem miejsca przeznaczenia odpadów, w oparciu o karty ewidencji odpadów, karty przekazania odpadów oraz zbiorcze zestawienie danych o rodzajach i ilości wytwarzanych odpadów, których wzory zawarte są w aktualnie obowiązujących przepisach prawnych.

4. Monitoring i ewidencjonowanie emisji hałasu do środowiska.

Pomiary hałasu w środowisku, pochodzącego od instalacji, prowadzi z częstotliwością, zastosowaniem metodyki referencyjnej i sposobem ich przekazywania określonym organom, zgodnie z obowiązującymi aktami prawnymi.

5. Monitoring i ewidencjonowanie poboru wód podziemnych.

Prowadzić ewidencję zużycia wody na potrzeby zakładu, na podstawie odczytu z wodomierza, zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym.

6. Monitoring odprowadzanych ścieków.

- 6.1. Prowadzić ewidencję ilości oraz kontrolę jakości odprowadzanych ścieków, zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym.
- 6.2. Dokonywać przeglądu stanu technicznego zbiorników na ścieki i krew, w tym ich szczelności, co najmniej raz na pół roku; wyniki odnotowywać w książce eksploatacji.

7. Monitoring i ewidencjonowanie odprowadzanych wód opadowych i roztopowych.

Dokonywać kontroli eksploatacji urządzeń oczyszczających, zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym.

VII. SPOSOBY OSIĄGANIA WYSOKIEGO POZIOMU OCHRONY ŚRODOWISKA JAKO CAŁOŚCI

1. Stosowane metody i techniki ochrony powietrza.

1.1. W zakresie redukcji emisji z procesów spalania paliw:

- stosowanie niskoemisyjnych paliw oraz kotłów o odpowiednio wysokiej sprawności wyposażonych w nowoczesne zespoły sterujące, pozwalające do minimum ograniczyć zapotrzebowanie na paliwo niezbędne do wytworzenia energii cieplnej do celów technologicznych i grzewczych
- serwisowanie kotłów z odpowiednią częstotliwością przez specjalistyczne podmioty
- ograniczanie strat ciepła, poprzez właściwą izolację cieplną ścian budynków i otworów okiennych.

1.2. W zakresie redukcji emisji z niezorganizowanych źródeł emisji tj. transportu samochodowego:

- stosowanie sprawnych silników w samochodach dostawczych i ciężarowych, w tym bieżące usuwanie usterek i właściwe serwisowanie, stosowanie katalizatorów w pojazdach
- efektywne planowanie i harmonogram dostaw i przejazdów samochodów
- szkolenie kierowców w zakresie ograniczania zużycia paliwa, awarii silników oraz wypadków.

1.3. W zakresie redukcji emisji substancji złośliwych:

- ogradzanie i odpowiednie zabezpieczenie pomieszczeń używanych do magazynowania zwierzęcych produktów ubocznych,
- chłodzenie pomieszczeń używanych do magazynowania zwierzęcych produktów ubocznych, aby zapobiec wydalaniu się odoru i szybkiemu ich rozkładowi,
- systematyczne czyszczenie i dezynfekowanie pojemników i magazynów, w których przechowywane są produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego.

2. Metody zapobiegania lub ograniczania ilości wytwarzanych odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko.

2.1. Właściwa selekcja skupowanego żywca, w celu wyboru sztuk zdrowych.

2.2. Właściwe przestrzeganie reżimu technologicznego i weterynaryjnego, poprzez prawidłową organizację pracy oraz stałe szkolenie i nadzór nad pracownikami.

2.3. Ścisłe przestrzeganie zasad selekcji odpadów, by zapewnić ich właściwe zagospodarowanie.

2.4. Suche zbieranie odpadów w trybie ciągłym, wzdłuż linii uboju, przed rozpoczęciem cyklu mycia.

2.5. Hermetyzacja zbiorników na odpady poubojowe.

2.6. Maksymalne wykorzystanie surowca, co jednocześnie wpływa na zmniejszenie ilości wytwarzanych odpadów.

2.7. Zastosowanie odkurzaczy cyklonowych do usuwania resztek mięsnych.

2.8. Selektowne magazynowanie odpadów, w miejscach odizolowanych, w sposób wykluczający ujemny wpływ tego procesu na środowisko.

2.9. Zachowanie dopuszczalnego czasu magazynowania odpadów.

2.10. Wdrożenie programu napraw i remontów zapewniającego sprawne działanie sprzętu i urządzeń oraz utrzymanie obiektów w czystości.

2.11. Stała współpraca z odbiorcami odpadów, posiadającymi stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami, w zgodzie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawnymi.

2.12. Przy zagospodarowaniu odpadów, o ile jest to możliwe, w pierwszej kolejności preferowanie odzysku materiałów i surowców z odpadów.

2.13. Zapewnienie zgodnego z zasadami ochrony środowiska unieszkodliwiania odpadów, których nie udało się poddać odzyskowi.

3. Metody zapobiegania lub ograniczania emisji hałasu do środowiska.

3.1. Stosowanie sprawnych urządzeń i maszyn oraz prowadzenie ich bieżących przeglądów.

3.2. Stosowanie w systemach wentylacyjnych, tłumików akustycznych (pochłaniacze, obudowy) oraz elastycznych połączeń wentylatorów z kanałami.

3.3. Odpowiednie zagospodarowanie terenu działki, w tym właściwie zaprojektowane dojazdy i parkingi, z zastosowaniem nawierzchni tłumiącej hałas.

3.4. Stosowanie pełnego betonowego ogrodzenia wokół części zakładu oraz zieleni izolacyjnej.

4. Metody ochrony zasobów wodnych i środowiska wodnego przed zanieczyszczeniem.

- 4.1. Wyposażenie obiektu ubojni w szczelne posadzki oraz instalacje odprowadzające ścieki do szczelnych zbiorników, w celu zabezpieczenia przed przenikaniem wycieków do gruntu.
- 4.2. Minimalizacja ilości zużytej wody i detergentów poprzez unikanie używania węża z wodą, a zastosowanie pistoletów natryskowych, stosowania mechanizmu spustowego (włącznika) przy dyszy węża, czyszczenie pianą i żelam, dopasowanie czasu trwania cyklu czyszczenia do rozmiaru naczynia, automatyczne dozowanie środków czyszczących, stosowanie mycia automatycznego CIP, stosowanie środków myjących i dezynfekujących z zachowaniem wszelkich środków ostrożności podanych w kartach charakterystyki preparatu niebezpiecznego.
- 4.3. Właściwe przechowywanie środków chemicznych w specjalnych, szczelnych zbiornikach usytuowanych w bezpiecznej odległości od wód powierzchniowych i od studni stanowiącej źródło zaopatrzenia w wodę.
- 4.4. Zmniejszenie ilości produkowanych ścieków poprzez ograniczenie do niezbędnego minimum ilości zużywanej wody.
- 4.5. Ograniczenie ilości zanieczyszczeń w produkowanych ściekach poprzez zbieranie odpadów poprodukcyjnych przed rozpoczęciem cyklu czyszczenia.
- 4.6. Stosowanie nowoczesnych maszyn o wysokiej sprawności, energooszczędności, stosunkowo niskim zużyciem wody i małą ilością powstających ścieków (zbieranie krwi poprzez zastosowanie układu odpompowującego krew do odrębnego zbiornika).
- 4.7. Wstępne podczyszczanie ścieków technologicznych w zakładowej oczyszczalni ścieków z zastosowaniem urządzeń oddzielających cząstki stałe oraz preparatu enzymatyczno-bakteryjnego rozkładającego tłuszcze i substancje organiczne.
- 4.8. Wyposażenie miejsc narażonych na zanieczyszczenie rozlewami substancji chemicznych w sorbenty lub inne preparaty chemiczne zapewniające ograniczenie ich rozprzestrzeniania oraz umożliwiające ich przechwycenie i neutralizację.
- 4.9. Zachowanie szczelnego utwardzenia dróg dojazdowych i placów manewrowych oraz kanalizacji deszczowej wyposażonej w osadnik oraz separator lamelowy, ograniczających w znaczny sposób przedostawanie się do środowiska zawiesiny ogólnej i substancji ropopochodnych z odprowadzanymi wodami opadowymi.
- 4.10. W przypadku ewentualnych rozlewów olejowych do gruntu, wyciek należy zabezpieczyć przed rozprzestrzenieniem się, a następnie usunąć za pomocą sorbentu. Skażoną glebę jako odpad niebezpieczny zebrać i przekazać do unieszkodliwienia uprawnionym odbiorcom lub wykonać na miejscu zabieg unieszkodliwiania za pomocą preparatów chemicznych bądź biologicznych.

VIII. SPOSOBY OGRANICZANIA ODDZIAŁYWAŃ TRANSGRANICZNYCH NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na lokalizację, sposób funkcjonowania oraz stosowaną technologię, przedmiotowa instalacja nie powoduje transgranicznego przemieszczania się substancji i energii wprowadzanych do środowiska.

IX. SPOSOBY ZAPOBIEGANIA WYSTĘPOWANIU I OGRANICZANIA SKUTKÓW AWARII ORAZ WYMÓG INFORMOWANIA O WYSTĄPIENIU AWARII

1. Stosowane w ubojni Mielewczyk Spółka Jawna w Dzierżążnie technologie mogą być potencjalnym źródłem lokalnych zagrożeń, jednak nie kwalifikują się one do nadzwyczajnych zagrożeń środowiska. Umiejętne kierowanie pracownikami zakładu w celu osiągnięcia pełnej sprawności linii produkcyjnych, należyta dbałość o stan techniczny wszystkich maszyn i urządzeń zakładu, przeprowadzanie kontroli technicznych i serwisowania zgodnie z instrukcjami obsługi sprzętu, maszyn i urządzeń, a także przeszkolenie personelu w zakresie obsługi urządzeń na poszczególnych stanowiskach pracy oraz okresowe szkolenia pracowników w zakresie BHP i procedur postępowania z określonymi środkami chemicznymi, należą do stosowanych w zakładzie sposobów zapobiegania występowaniu awarii.

2. W przypadku awarii układu odpompowującego krew z procesu wykrawiania, w celu uniknięcia przedostania się krwi do ścieków, należy niezwłocznie usunąć usterkę i wymienić pompę.
3. W przypadku awarii podczyszczalni ścieków, do czasu wyłączenia instalacji lub usunięcia awarii ścieki odprowadzane będą wozem asenizacyjnym do oczyszczalni ścieków.
4. Awaryjny wyciek amoniaku kontrolowany jest poprzez pełną automatyzację pracy instalacji chłodniczej wraz z kompletnym monitoringiem. Instalacja wyposażona jest w system wykrywania amoniaku przez czujniki detekcji zamontowane w maszynowni chłodniczej; wentylację awaryjną w maszynowni chłodniczej w postaci wentylatora dachowego wyciągowego przeciwwybuchowego oraz przepustnicy wielopłaszczyznowej. Zakład posiada „Plan postępowania na wypadek miejscowego zagrożenia zakładu Mielewczyk Sp.J. (awaria instalacji chłodniczej amoniakalnej)”. O ewentualnym wycieku amoniaku należy zawiadomić Straż Pożarną.
5. W przypadku ewentualnych rozlewów substancji chemicznych (w tym środków myjących dezynfekujących, substancji ropopochodnych) wyciek należy usunąć za pomocą sorbentu, zgodnie z przeszkoleniem BHP i procedurą stosowania określonych środków chemicznych, zapewniającym ograniczenie ich rozprzestrzeniania się oraz umożliwiającego ich przechwycenie i neutralizację.
6. Wszelkie awarie związane z pracą zakładu winny być zgłaszane właścicielom ubojni „Mielewczyk. Sp.J. w Dzierżaniu.

X. SPOSOBY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZAKOŃCZENIA EKSPLOATACJI INSTALACJI
W okresie obowiązywania niniejszego pozwolenia nie przewiduje się zakończenia eksploatacji instalacji.

XI. SPOSOBY ZAPEWNIENIA EFEKTYWNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII

1. Zastępowanie urządzeń o niskiej sprawności energetycznej urządzeniami wysokosprawnymi o niskim zapotrzebowaniu na energię elektryczną.
2. Właściwy dobór mocy elektrycznej do prawidłowej eksploatacji urządzeń oraz racjonalna gospodarka paliwami w kotłowni.
3. Zastosowanie elektronicznego sterowania w chłodniach.
4. Prowadzenie systematycznej konserwacji maszyn oraz systemu chłodniczego.
5. Prowadzenie efektywnego zarządzania energią – optymalizacja i monitoring.

XII. INNE ZOBOWIĄZANIA

Zobowiązuje się Stronę do:

1. Wykonania w terminie do dnia 31.07.2013 r. aktualnych pomiarów hałasu w środowisku zarówno w porze dziennej, jak i w porze nocnej.
1. Archiwizowania kserokopii dokumentów sporządzanych na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej korzystania ze środowiska, informacji na temat przeglądów eksploatacyjnych stosowanych maszyn i urządzeń oraz wyników monitoringu ubojni, o którym mowa w rozdziale VI pkt 1 ppkt 1.1. i ich przedkładania wraz z raportem z realizacji niniejszej decyzji oraz na żądanie niniejszego organu.
2. Przedkładania Staroście Kartuskiemu, raz na dwa lata, wyników pomiarów w zakresie hałasu, do których zobowiązano Stronę w niniejszym pozwoleniu, wraz z ich analizą i interpretacją.
3. Przedłożenia raportu z realizacji niniejszej decyzji po 5-ciu latach od wydania pozwolenia.
4. Informowania na bieżąco Starosty Kartuskiego o planowanych zmianach funkcjonowania instalacji objętej niniejszym pozwoleniem.

XIII. Termin obowiązywania niniejszej decyzji wyznacza się do dnia 30.04.2023 roku.

UZASADNIENIE

Mielewczyk Spółka Jawna, ul. Podgórna 3, 83-332 Dzierżąno, gm. Kartuzy, powiat kartuski (NIP: 5891975236, REGON: 220923355, KRS: 0000345385) wystąpiła z wnioskiem w dniu 16.10.2012 r. o udzielenie pozwolenia zintegrowanego dla prowadzenia instalacji do uboju drobiu na terenie działki nr 246/5 w Dzierżąnie, gm. Kartuzy. Do pisma załączono opracowanie pt. „Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do uboju zwierząt o zdolności przetwarzania ponad 50 ton masy ubojowej na dobę” wykonane przez mgr inż. Tomasza Skarzyńskiego, ul. Kołobrzeska 54C/3, 80-394 Gdańsk oraz dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej, wymaganej art. 210 ustawy *Prawo ochrony środowiska* (t.j.: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), obliczonej na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2002 r. w sprawie wysokości opłat rejestracyjnych (Dz.U. Nr 190, poz. 1591).

Wstępna analiza wniosku wykazała, że na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. Nr 122, poz. 1055), przedmiotowa instalacja zalicza się do mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości – zgodnie z punktem 6 pkt 4 załącznika do rozporządzenia, tj. instalacja do uboju zwierząt o zdolności przetwarzania ponad 50 ton masy ubojowej na dobę. Wobec tego dla instalacji tej wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego w trybie przepisów przywołanej na wstępie ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Wnioskodawca posiada do przedmiotowej instalacji wymagany tytuł prawny, w związku z czym jest uprawniony do występowania o wydanie takiego pozwolenia. Przedstawiony wniosek spełnia wymagania określone w artykule 208 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Starosta Kartuski pismem z dnia 30.11.2012r. nr R.6222.1.2012.EHC zawiadomił Wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w sprawie przedłożonego wniosku. Zgodnie z art. 209 ust.1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* tutejszy Urząd, pismem z dnia 30.11.2012r. nr R.6222.1.2012.EHC, przekazał Ministrowi Środowiska kopię wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego wraz z jego zapisem w wersji elektronicznej na informatycznym nośniku danych. W dniu 11.02.2013 r. pismem nr R.6222.1.2012.EHC Strona została wezwana do złożenia uzupełnienia przedłożonej dokumentacji w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W odpowiedzi na wymienione wezwanie Wnioskodawca przedłożył w dniu 04.03.2013 r. stosowne uzupełnienie. Ponadto pismem z dnia 19.03.2013 r. nr R.6222.1.2012.EHC poproszono Stronę o dodatkowe wyjaśnienia w przedmiocie prowadzonego postępowania, w odpowiedzi na co w dniu 05.04.2013 r. przedłożone zostało uzupełnienie do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z art. 218 ustawy *Prawo ochrony środowiska* zapewniono udział społeczeństwa w postępowaniu o wydanie niniejszego pozwolenia. Obwieszczeniem z dnia 30.11.2012r. nr R.6222.1.2012.EHC podano do publicznej wiadomości informację o wszczęciu postępowania na wniosek ubojni drobiu Mielewczyk Spółka Jawna, ul. Podgórna 3, 83-332 Dzierżąno w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do uboju zwierząt o zdolności przetwarzania ponad 50 ton masy ubojowej na dobę oraz o możliwości składania uwag i wniosków, w terminie 21 dni, w siedzibie Wydziału Rolnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa Powiatowego w Kartuzach. Obwieszczenie, o którym mowa, zostało zamieszczone na stronie internetowej oraz na tablicy ogłoszeń Starostwa, Urzędu Miejskiego w Kartuzach, a także przesłane do Sołtysa Sołectwa Dzierżąno, z prośbą o umieszczenie w pobliżu lokalizacji przedmiotowego Zakładu w miejscowości Dzierżąno. W terminie 21 dni od obwieszczenia nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski dotyczące sprawy.

Udzielając niniejszego pozwolenia tutejszy organ przeanalizował przedstawione we wniosku informacje dotyczące działalności prowadzonej przez ubojnię drobiu Mielewczyk Sp. J. procesy technologiczne zakładu, w tym metody ochrony poszczególnych komponentów środowiska oraz techniki ochrony środowiska jako całości, polegające na doborze technologii bezpiecznych dla środowiska, efektywnej gospodarce materiałowo-surowcowej, energetycznej oraz zabezpieczeniu środowiska przed skutkami awarii.

Mielewczyk Sp. J. w Dzierżąnie prowadzi działalność w zakresie uboju drobiu i produkcji tuszek drobiowych. Surowcami do produkcji są kurczęta typu brojler i w znacznie mniejszej ilości

kury z likwidacji stad nieśnych. Maksymalna zdolność przetwarzania instalacji wynosi 190 ton masy ubojowej na dobę. Proces produkcyjny odbywa się w budynku podzielonym funkcjonalnie na część brudną i czystą. W części brudnej prowadzone jest przyjęcie kurcząt i ubój, natomiast w części czystej wszystkie następne etapy procesu produkcyjnego.

Ubojnia Mielewczyk Sp. J. w Dzierżaniu dysponuje sprawdzoną i opanowaną technologią produkcji. W roku 2003 oddano do użytkowania budynek ubojni drobiu, a w 2010 przeprowadzono modernizację Zakładu. Powiatowy Lekarz Weterynarii w Kartuzach decyzją Nr 9/2010 z dnia 08.09.2012 r. nadał weterynaryjny numer identyfikacji zakładu 22053904. W zakładzie stosuje się nowoczesne technologie, nie odbiegające od standardów europejskich, wdrożono system HACCP. Urządzenia, maszyny i instalacje zapewniają efektywne wykorzystanie energii, racjonalne zużycie wody, surowców oraz materiałów i paliw.

Na analizowany zakład składa się głównie budynek ubojni oraz obiekt uzupełniający tj. budynek magazynowo-garażowy. Teren działek jest uporządkowany organizacyjnie i technicznie. Według schematu technologicznego w uboju drobiu zachodzą następujące procesy: przyjęcie żywca, wypakowywanie ze skrzynek i zawieszanie, ogłuszanie, podcinanie głowy i wykrwawianie, oparzenie, skubanie, urywanie głów, odcinanie łap, przewieszanie tuszek, stekowanie, rozcinanie powłok brzusznych, patroszenie, separacja serc, separacja żołądków, usunięcie wola, kontrola ostateczna, mycie tuszek, schładzanie wodne, schładzanie owiewowo-natryskowe, sortowanie, ważenie i pakowanie tuszek oraz magazynowanie chłodnicze.

Dla prowadzenia instalacji, jak również i budynku mieszkalnego, woda pobierana jest z własnego ujęcia wody podziemnej, składającej się ze studni nr 1a i 2a znajdujących się na działkach odpowiednio nr 246/4 i 246/5 w Dzierżaniu. Zgodnie z art. 202 ust. 6 *ustawy Prawo ochrony środowiska*, w takim przypadku nie określa się w niniejszym pozwoleniu warunków poboru wód podziemnych. Strona uzyskała stosowne pozwolenie wodnoprawne.

W związku z prowadzoną działalnością powstają ścieki technologiczne i socjalno-bytowe, które po podczyszczeniu w zakładowej podczyszczalni ścieków odprowadzane są do gminnej kanalizacji sanitarnej. W skład instalacji do gromadzenia ścieków wchodzi 5 osadników wykonanych z kręgów betonowych o średnicy ϕ 1200 mm i głębokości 2,4 m, połączonych równolegle. Osadniki usytuowane są na ciągu sieci kanalizacji sanitarnej, pomiędzy budynkiem ubojni, a budynkiem magazynowo-garażowym, w którym zlokalizowana jest krata mechaniczna do usuwania frakcji stałych. Następnie ścieki przepływają do podziemnego betonowego osadnika o pojemności $V=100\text{ m}^3$. Do gromadzenia ścieków służą jeszcze dwa zbiorniki Nr 1 i Nr 2. Obok nich znajduje się zbiornik awaryjny o pojemności $V=200\text{ m}^3$. Po podczyszczeniu ścieki trafiają do gminnej kanalizacji sanitarnej za pomocą przepompowni mieszczącej się w studni z kręgów betonowych o średnicy ϕ 1600 mm i głębokości 2,0 m, w której zamontowana jest pompa tłoczna. Pomiar ścieków odprowadzanych do kanalizacji odbywa się za pomocą elektromagnetycznego przepływomierza. W celu ułatwienia i przyspieszenia procesu rozkładu ścieków stosuje się środek o nazwie BIO-Clear. Jest to preparat enzymatyczno-bakteryjny służący do rozkładu tłuszczów i substancji organicznych w ściekach z ubojni. Wnioskodawca zawarł umowę na odbiór ścieków nr 2011/0403/1/P/K w dniu 25.07.2011r. z eksploatatorem sieci. Zgodnie z umową punkt kontrolno-pomiarowy odprowadzanych ścieków znajduje się w studni rozdzielczej przepompowni P3 w Dzierżaniu. W przypadku awarii podczyszczalni, ścieki będą wywożone do oczyszczalni ścieków wozem asenizacyjnym. Strona uzyskała stosowne pozwolenie wodnoprawne na odprowadzanie ścieków przemysłowych.

Większość terenu wokół zakładu jest utwardzona tworząc jednolitą powierzchnię. Wody opadowe z dróg i placów manewrowych o powierzchni 5300 m^2 zbierane są za pomocą kratki wpustowych do kanalizacji deszczowej, a następnie po podczyszczeniu w osadniku z kręgów żelbetowych o średnicy ϕ 1400 mm oraz separatorze lamelowym związków ropopochodnych PSW LAMELA 10/100 odprowadzane są wylotem z rury PCV o średnicy ϕ 300 mm do rowu melioracyjnego uchodzącego do cieku Leśna Struga. Wody opadowe z powierzchni części dachu odprowadzane są rurami spustowymi bezpośrednio na place utwardzone i poprzez betonowy kanał otwarty do powyższej kanalizacji deszczowej. Wody czyste z pozostałych części dachu wraz z wodami drenażowymi pochodzących z pobliskich terenów rolnych i łąk odprowadzane są osobnym rurociągiem do Jeziora Dzierżano.

Analizowana instalacja jest źródłem zorganizowanej emisji do powietrza z procesu spalania oleju opałowego lekkiego w kotłowni technologicznej. Instalacja ta pracuje na potrzeby podgrzania

wody technologicznej o temperaturze 58-60 °C dostarczanej do oparzalnika zanurzeniowego, w którym odbywa się proces oparzania drobiu. W skład kotłowni wchodzi dwa kotły wodne o mocy 0,106 MW każdy oraz jeden kocioł wodny o mocy cieplnej 0,256 MW. Spaliny odprowadzane są trzema emitorami E₁, E₂ i E₃.

Ponadto na terenie zakładu funkcjonują instalacje niewymagające określenia warunków wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, jako że nie stanowią one integralnej części instalacji IPPC, tj.: kotłownia pracująca na potrzeby ogrzewania oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej budynku administracyjnego i pomieszczeń socjalnych, wyposażona w dwa kotły o mocy 0,67 MW opalane olejem opałowym lekkim oraz kotłownia obsługująca pomieszczenia socjalne i szatnię, wyposażona w kocioł wodny o mocy 0,44 MW również opalany olejem opałowym lekkim. Natomiast źródłem niezorganizowanej emisji do powietrza jest transport samochodowy na terenie zakładu.

Przeprowadzone obliczenia poziomów substancji wprowadzanych do powietrza z instalacji wykorzystywanych na potrzeby technologiczne oraz ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej w rejonie oddziaływania instalacji, uwzględniające aktualny stan jakości powietrza i wykonane z zastosowaniem referencyjnych metodyk modelowania poziomów substancji w powietrzu określonych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. Nr 16, poz. 87)* nie wykazały przekroczenia obowiązujących stężeń dopuszczalnych.

Przedmiotowa instalacja spalania paliw nie jest objęta standardami emisyjnymi z uwagi na nominalną moc cieplną poszczególnych źródeł. Ponadto, zgodnie z art. 202 ust. 2a ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w pozwoleniu nie uwzględniono nieobjętych standardami emisyjnymi gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza w sposób niezorganizowany, bez pośrednictwa przeznaczonych do tego celu środków technicznych.

Z uwagi na fakt, iż kotły zainstalowane w kotłowni nie są „instalacją spalania paliw” w myśl § 2 ust. 1 *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. Nr 206, poz. 1291)*, nie ma obowiązku prowadzenia ciągłych ani okresowych pomiarów wielkości emisji dla tych źródeł. W celu umożliwienia przeprowadzenia pomiarów kontrolnych, zobowiązano Stronę do wykonania stanowisk pomiarowych na trzech emitorach kotłowni służącej na potrzeby technologiczne Zakładu i utrzymywania ich w należyтым stanie technicznym. Ponadto, jako pośredni monitoring emisji substancji do powietrza, zalecono ewidencjonowanie ilości zużytego oleju opałowego w zakładzie. Strona winna dokonywać sprawozdawczości zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz.U. Nr 130, poz. 1070, z późn. zm.), w myśl którego zobowiązana jest do sporządzania i wprowadzania do Krajowej bazy, w terminie do końca lutego każdego roku, stosownego raportu, dotyczącego poprzedniego roku kalendarzowego.

Z analizy stanu gospodarki odpadami w zakładzie wynika, że w ramach eksploatacji instalacji przewidziane do wytworzenia będą wyłącznie odpady inne niż niebezpieczne w ilości 7261 Mg/rok. Głównym strumieniem wytwarzanych odpadów innych niż niebezpieczne są produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego kategorii III z procesu wykrwawiania, skubania, wytrzewiania i doczyszczania tuszek oraz ich części.

Stosownie do treści art. 2 pkt 10 ww. *ustawy o odpadach*, w pozwoleniu nie ujęto zwłok zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z *rozporządzeniem Parlamentu i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów pochodzenia zwierzęcego, nieporzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)*.

Zaproponowane we wniosku sposoby postępowania z odpadami są zgodne z planami gospodarki odpadami, nie naruszają zasad określonych w *ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach*, w rozdziale „Zasady ogólne gospodarki odpadami” (Dz. U. z 2013 r. poz.21) oraz w cyt. wyżej *rozporządzeniu (WE) Nr 1069/2009 i rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady*

97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. U. UE.L.2011.54.1.).

Magazynowanie odpadów prowadzone będzie bez zagrożenia życia i zdrowia ludzi, tj. w zamkniętych i opisanych pojemnikach, umieszczonych w wydzielonych pomieszczeniach ubojni, które nie mają kontaktu z innymi działami produkcyjnymi. Drogi przepływu odpadów nie będą krzyżowały się z drogami przepływu mięsa. Zastosowanie systemu wózków przy stanowiskach produkcyjnych umożliwi szybkie, sprawne i bezkolizyjne usuwanie odpadów z hali uboju oraz przetransportowanie ich do odpowiednich kontenerów w magazynie odpadów.

Odpady będą przekazywane uprawnionemu odbiorcy do zagospodarowania. W pierwszej kolejności, i o ile będzie to technicznie i prawnie możliwe, przekazywane będą do przetworzenia w procesie odzysku R3 lub w procesie unieszkodliwiania D9 i D 5, wg załącznika Nr 1 i Nr 2 ustawy o odpadach. Transport odpadów do miejsc zagospodarowania prowadzony będzie przez uprawnioną firmę posiadającą zezwolenie na transport odpadów.

Mielewczyk Sp. J. na podstawie art. 66 ust. 1 i art. 75 ust. 1 ww. *ustawy o odpadach*, jest zobligowana do prowadzenia ewidencji ilości i rodzajów wytwarzanych odpadów, z uwzględnieniem sposobu gospodarowania nimi oraz dokonywania sprawozdawczości w tym zakresie. Obowiązującym aktem prawnym zawierającym wzory kart ewidencji odpadu i kart przekazania odpadów jest *rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. Nr 249, poz. 1673)* natomiast wzory dla sprawozdawczości w zakresie odpadów określa *rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2010 r. (Dz. U. Nr 249, poz. 1674) w sprawie zakresu informacji oraz wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych*. Zbiorcze zestawienie danych na temat wytwarzanych odpadów należy przekazywać raz w roku Marszałkowi Województwa Pomorskiego, do końca pierwszego kwartału za poprzedni rok kalendarzowy.

Nowoczesność zakładu, wypracowana organizacja pracy oraz stosowanie reżimu higienicznego przy transporcie drobiu, przy wywozie odpadów, myciu i dezynfekcji urządzeń podczyszczających i gromadzących odpady, skutecznie ograniczają uciążliwości zapachowe związane z prowadzeniem uboju i ograniczają ich wpływ na tereny przyległe.

Źródłem emisji hałasu do środowiska z terenu ubojni drobiu Mielewczyk Sp.J., w Dzierżąźnie są zewnętrzne źródła, takie jak zespół agregatów chłodniczych, zespół wentylatorów dachowych oraz transport samochodowy. W porze dnia klimat akustyczny wokół zakładu kształtowany jest przez wszystkie źródła pracujące na terenie zakładu, natomiast w porze nocy pracują agregaty chłodnicze oraz sporadycznie prowadzona jest dostawa żywca, co wiąże się z emisją hałasu pochodzącą z ruchu pojazdów. Hałas emitowany przez systemy wentylacyjne ograniczono za pomocą tłumików akustycznych (pochłaniacze, obudowy) oraz elastycznych połączeń wentylatorów z kanałami. Ponadto rolę ekranu przed przenikaniem hałasu na tereny sąsiednie pełni lity płot betonowy otaczający część terenu zakładu oraz zieleń izolacyjna.

Tutejszy Urząd wystosował pismo z dnia 08.03.2013 r. nr R.6222.1.2012.EHC do Urzędu Miejskiego w Kartuzach w sprawie określenia, zgodnie z art. 115 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, przeznaczenia terenów działek nr 246/5 w Dzierżąźnie oraz terenów wokół ubojni. Uzyskano informację, że przedmiotowy teren nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Z analizy dokonanej we wniosku wynika, że w bezpośrednim sąsiedztwie ubojni nie występują tereny, wskazane w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, które ze względu na przeznaczenie podlegają ochronie akustycznej. Obecnie Zakład graniczy z dwóch stron z gruntami rolnymi, od strony zachodniej z drogą, za którą znajduje się Jezioro Dzierżążno, natomiast od strony południowo-zachodniej z zabudową zagrodową, będącą własnością wspólnika zakładu. Najbliższa zabudowa zagrodowa, do której Wnioskodawca nie posiada tytułu prawnego, znajduje się w odległości około 75 m na południowy-zachód. Hałas emitowany w związku z funkcjonowaniem Zakładu został pomierzony przez akredytowane laboratorium badań środowiskowych w dwóch punktach pomiarowych przy zabudowie zagrodowej. Zgodnie z przedłożonym sprawozdaniem z badań poziom hałasu w obu punktach nie przekraczał on dopuszczalnych wartości określonych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2012, poz 1109)*. Wartość zmierzonych hałasu w porze dziennej przy najbliższej położonej zabudowie zagrodowej nie stanowiącej

własności wspólników Zakładu narażonej głównie na hałas pochodzący od zespołu agregatów chłodniczych kształtuje się na poziomie 42,8 dB. W związku z faktem, że nie dokonano pomiarów hałasu pochodzącego z ww. źródła w porze nocnej, zobowiązano prowadzącego instalację do wykonania w terminie do dnia 31.07.2013 r. aktualnych pomiarów hałasu w środowisku zarówno w porze dziennej, jak i w porze nocnej.

Zgodnie z aktualnymi przepisami Mielewczyk Sp. J. w Dzierżynie jest obowiązana do wykonywania okresowych pomiarów hałasu w środowisku, pochodzącego od instalacji i urządzeń, raz na dwa lata. Wymagania w zakresie częstotliwości oraz metodyki referencyjnej wykonywania pomiarów hałasu w środowisku określa obecnie *rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz U. Nr 206, poz. 1291)*. Ponadto na Stronie ciąży obowiązek przekazywania wyników pomiarów, o których mowa wyżej, właściwym organom ochrony środowiska, tj. staroście oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, zgodnie z wymaganiami określonymi aktualnie w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych oraz terminów i sposobów ich prezentacji (Dz.U. Nr 215, poz. 1366)*.

Analizowana ubojnia Mielewczyk Sp. J. w Dzierżynie nie podlega obowiązkowi opracowania programu zapobiegania poważnym awariom przemysłowym dla zakładu o zwiększonym lub o dużym ryzyku w rozumieniu art. 248 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, wobec czego w niniejszym pozwoleniu wskazano sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii.

Dokumentami referencyjnymi, na które powołano się przy porównaniu przedmiotowej instalacji IPPC z najlepszymi dostępnymi technikami są głównie: Reference Documents on Best Available Techniques In the Slaughterhouses and Animal By-products industries, November 2003 I Reference Documents on the application of Best Available Techniques to Industrial Cooling Systems”, December 2001.

Na podstawie informacji zawartych w przedłożonym wniosku, analizując rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne stosowane przez prowadzącego przedmiotową instalację, uznano, że instalacja do uboju drobiu Mielewczyk Sp. J. w Dzierżynie spełnia wymagania dla najlepszych dostępnych technik w oparciu o wyszczególnione w niniejszym pozwoleniu przepisy prawne i dokumenty referencyjne. Ubojnia jest także przygotowana organizacyjnie i technicznie do wdrażania nowych technologii dla redukcji oddziaływania na środowisko.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej przysługuje Stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku, za pośrednictwem Starosty Kartuskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Pouczenie

- ✓ Stosownie do treści art. 216 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, Starosta co najmniej raz na 5 lat będzie dokonywał analizy wydanego pozwolenia zintegrowanego.
- ✓ Zgodnie z art. 194 i 195 cytowanej ustawy pozwolenie zintegrowane może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania m.in. jeżeli instalacja nie jest należycie eksploatowana, przez co stwarza zagrożenie pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, eksploatacja instalacji jest prowadzona z naruszeniem warunków pozwolenia i innych przepisów ustawy *Prawo ochrony środowiska* lub ustawy o odpadach, lub jeżeli przepisy dotyczące ochrony środowiska zmieniły się w stopniu uniemożliwiającym emisję na warunkach określonych w pozwoleniu.
- ✓ Odpowiedzialność za szkody wyrządzone oddziaływaniem na środowisko nie wyłącza okoliczność, że działalność będąca przyczyną powstania szkód jest prowadzona na podstawie decyzji i w jej granicach – art. 325 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

- ✓ Zgodnie z art. 284 i 285 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.) podmiot korzystający ze środowiska zobowiązany jest ustalać we własnym zakresie wysokość należnej opłaty za korzystanie ze środowiska i wносить ją na rachunek Pomorskiego Urzędu Marszałkowskiego w terminie: za dany rok kalendarzowy do dnia 31 marca następnego roku. Jednostkowe stawki opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2013 zawiera obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 10 września 2012 r. w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2013 (M.P. poz. 766).
- ✓ Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 166/2006 (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającym dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.Urz. UE L 33 z 4 lutego 2006, str. 1) oraz art. 236a-236d ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska i rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2009 r. w sprawie sprawozdania do tworzenia Krajowego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (Dz.U. Nr 141, poz. 1154), prowadzący ubojnię o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton na dobę, w sytuacji przekroczenia progów uwolnień podanych w załączniku nr II do przedmiotowego rozporządzenia (WE) lub transferów ponad 2 Mg odpadów niebezpiecznych albo 2000 Mg innych niż niebezpieczne lub transferów zanieczyszczeń w ściekach z przekroczeniami progów podanych również w załączniku nr II, są zobligowane do sporządzania i przedkładania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, w terminie do 31 marca następującego po danym roku sprawozdawczym, sprawozdania „PRTR”.

Opłatę skarbową, w wysokości 506 zł, zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit c ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 1282), załącznik do ustawy – cz. III ust. 40 pkt 2, wpłacono na konto Urzędu Miejskiego w Kartuzach PKO Bank Polski S.A. Nr konta 93 1020 1811 0000 0102 0188 9476. (dowód opłaty załączono do wniosku).

Z up. STAROSTY
Elwira Hanasz-Cybulska
 Elwira Hanasz-Cybulska
 Kierownik Referatu Ochrony Środowiska
 i Gospodarki Wodnej

Otrzymują:

1. Mielewczyk Spółka Jawna, ul. Podgórna 3, 83-332 Dzierżążno
2. a/a

Do wiadomości:

1. Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego,
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
2. Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
Trakt Św. Wojciecha 293, 80-001 Gdańsk
3. Urząd Miejski w Kartuzach
- ④ Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa (+ wersja elektroniczna)

sporzystały w dniu 22.04.2013 r.
 Elwira Hanasz-Cybulska /Edyta Zientarska